

Régmúlt vándorgyűlések tárgyi emlékei

Az évente megrendezett, hangulatos vándorgyűlések az Országos Erdészeti Egyesület kiemelkedő programjai közé tartoztak a régmúlttól napjainkig. Az elmúlt több mint másfél évszázad vándorgyűléseinek tárgyi emlékei szerves részét képezik az egyesület történelmének. A tárgyi emlékek rendkívül sokrétűek, érdemes ezeket csoportosítva áttekinteni.

Az első csoportba sorolnám a papíralapú emlékeket. Ide tartoznak a régi meghívók, a szakmai programok leírásai, a kisebb kiadványok és a könyvek. Ez utóbbiakat általában ajándékkba kapták a vándorgyűlés résztvevői.

A számos könyv közül megemlítem az idei vándorgyűlésre megjelent *Patánó rügyek erős gyökerekkel* címűt,



Az 1964-ben kiadott bélyeg

vagy az erdélyi vándorgyűlésre kiadott *Bedő Albert a székely erdész polihisztor* című köteteket.

Sajátos tárgyi emlék a bélyeg. Tudomásom szerint csupán egyszer, az 1964-es egri vándorgyűlés alkalmából adott ki a Magyar Posta emlékbélyeget, amely a Szalajka-völgy festői részletét ábrázolja.

Szintén papírból készült tárgyi emlékek a gyufacímkek, amelyeknek egykor vélhetően reklám szerepe is lehetett. Időrendi sorrendben először az 1960-ban a kaposvári vándorgyűlésre készítették gyufacímkeket. Majd az 1961-es bajai, az 1963-as nagykanizsai, az 1964-es egri és végül az 1974-es egri vándorgyűlésekhez kapcsolódóan jelentek meg gyufacímke-sorozatok, a legutóbbi 12 különféle címkét tartalmazott.



Válogatás a gyufacímkekből

A tárgyi emlékek, egykori ajándékok számos más anyagból is készülhettek. Talán az elmúlt évtizedek egyik legelterjedtebb emlékei a jelvények lehettek, általában zománcozott kivitelben.

A második világháborút követően először az 1958-as pécsi vándorgyűlésre adtak ki jelvényt, amelyet a 80-as évekig majd minden évben újabbak követtek. Ritkábban később, így 1993-ban is jelent még meg jelvény. Egykor, erdész elődeink kalapjukba, vagy a zubbonyra tűzve hordták. Ezek napjainkban a jelvénygyűjtemények féltve őrzött ritkaságai.

Hajdani vándorgyűlések gyakori ajándékai voltak a plakettek, amelyek készülhettek porcelánból (pl.: Vértes, 1972; Bakony, 1976; Debrecen, 1988), borból (pl.: Kecskemét, 1984) vagy bronzból (pl.: Gödöllő, 1980; Győr, 1981).

Sajátos tárgyi emlékek a vándorgyűléseken ajándékba adott táskák, oldaltáskák, szatyrok, hátizsákok, amelyekkel sok esetben, a hétköznapi életben is találkozhatunk mindennapi használati tárgyként.

A vándorgyűlések ajándékai között olykor ritkább használati tárgyak is szerepeltek, így az 1978-as pécsi vándorgyűlés kulcstartója, vagy az idei, gyulai vándorgyűlés ajándéka, egy pendrive.



A gödöllői vándorgyűlés plakettje

Az ajándékok, tárgyi emlékek sorsa más tárgyakhoz hasonlóan alakulhat. A friss élmények hatása alatt az új tárgyak gyakran elöl, asztalokon, íróasztalokon maradnak. Majd idővel óhatatlanul szekrények, fiókok mélyére kerülnek. Évtizedek múlva sajnos a többségük szemétként végzi.



Néhány vándorgyűlés jelvénye

Kivételt képeznek azok a tárgyak, amelyek egy-egy gyűjteménybe kerülve még hosszabb ideig megmaradhatnak, felidézve a régmúlt emlékeit. Napjainkban az erdész relikviákat gyűjtők száma nem sok lehet, talán néhány tucat. Érdemes lenne őket az OEE egyik szakosztályába, mondjuk az Erdészeti Szakosztályba bevonni, ezzel is elősegítve gyűjteményeik gyarapodását.

Sajnos az erdészeti tárgyi emlékek többsége utólag szinte beszerezhetetlen. Abban lehet reménykedni, hogy egy jelentős részük a gyűjtői gyűjtemények mellett a soproni Erdészeti Múzeumba vagy az OEE Wagner Károly Könyvtárba kerülve emlékeztetnek majd a hajdan volt vándorgyűlésekre.

Ezúton is megköszönöm Berdó József és Rác Albert gyűjtők segítségét!

Andrési Pál

okl. erdőmérnök